

РЕШЕНИЕ

№ 225

гр. Бургас , 20.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и пети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Росен Д. Парашкевов

Членове: Йорданка Г. Майска
РАДОСТИНА П. ПЕТКОВА

при участието на секретаря Жанета Д. Граматикова
като разгледа докладваното от Йорданка Г. Майска Въззивно гражданско дело № 20212100500474 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по **въззивна жалба** с вх.№ 265193/30.09.2020г. на БРС от Община-Бургас, представлявана от Крета Димитър Николов против Решение № 260178/04.09.2020г. по гр.д. № 7559/2019г. на БРС **в частта**, с която Общината е осъдена да заплати на М. ЦВ. М. с ЕГН-*** от гр.Бургас сумата от **4000 лева** главница, представляваща обезщетение за понесени неимуществени вреди – болки, страдания, притеснения и неудобства в следствие на счупване на талуса на крака, причинено на 14.08.2019г. от попадане в необезопасена дупка на улица в гр.Бургас, стопанисвана от общината, сумата от **731,06 лева** обезщетение за понесени имуществени вреди, изразяващи се в заплащане на диагностиката и лечението на ищеца в резултат на посочения инцидент, ведно със законната лихва върху двете посочени суми, считано от деня на увреждането – 14.08.2019г. до окончателното изплащане, както и сумата от **631,99 лева** разноски по делото, съобразно уважената част от претенциите. Не са отправени доказателствени искания и не се сочат нови доказателства. Претендират се разноски.

По въззивната жалба на Община-Бургас в законния срок е постъпил писмен отговор от „Щрабаг“ ЕАД с ЕИК-130463628, в качеството му на третото лице помагач на общината и ответник по предявения срещу него обратен иск. С писмения отговор се подкрепят изложените от въззивника-ответник възражения и доводи за неправилност на решението в обжалваната част. Поддържа се, че не са разгледани от БРС всички изложени от ответника и третото лице помагач възражения по така предявената претенция, като последната се намира недоказана както по основание, така и по размер.

Постъпил е отговор и **насрещна въззивна жалба** с вх.№ 269887/02.11.2020г. на БРС от ищеца М. ЦВ. М. с ЕГН-***. С писмения отговор въззивната жалба се

оспорва като неоснователна, като се счита, че ангажираните по делото доказателства обуславят основателност на предявената от него претенция. Твърди се, че в обжалваното решение са изложени мотиви по всички сторени от страните възражения. Моли, решението в обжалваната част от насрещната страна да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

С предявената **насрещна въззивна жалба** се моли, обжалваното решение **в частта**, с която предявеният от него иск за неимуществени вреди за горницата над 4000 лева до целия претендиран размер от 10000 лева е отхвърлен да бъде отменено, като се постанови ново решение с което и иска да бъде уважен в пълния предявен размер. Навежда, че тази му претенция, както е посочено и в обжалваното решение е доказана по своето основание, а досежно претендирания размер излага съображения за причинени физически болки и страдания, лишаване от свободно придвижване и социални контакти, шок и стрес, които твърди, че все още не са отшумели. Твърди, че е имал осигурена добре заплатена работа в Германия във верига „Хепи“, но поради травмата не е могъл да замине и е загубил работното си място; че е бил активен спортист-футболист; загубил е и възможност да реализира доходи като футболен съдия. Не сочи доказателства. Няма доказателствени искания. Претендира разноски.

По предявената насрещна въззивна жалба от М. ЦВ. М. е постъпил писмен отговор само от третото лице по делото ”Щрабаг” ЕАД, ЕИК 130463628, с който се изразява становище за неоснователност на жалбата. Навежда, че насрещната въззивна жалба е недопустима, като просрочена и моли да бъде оставена без разглеждане на това основание. Подкрепя се становището, че показанията на св.Ж.-М.а като м. на ищеца следва да се преценяват съобразно разпоредбата на чл.172 ГПК, като първостепенният съд неправилно е стъпил и формирал мотивите си безкритично върху тях. Поддържа, че претенцията е недоказана по своето основание, тъй като не е доказан фактическият състав на чл.45 ЗЗД, вр.чл.49 ЗЗД.

По делото е постъпила и **въззивна жалба** с вх.№ 266931/13.10.2020г. на БРС ”Щрабаг” ЕАД, ЕИК 130463628, със седалище и адрес на управление гр.София, район Илинден, ул. ”Кукуш” 1 Решение № 260178/04.09.2020г. по гр.д. № 7559/2020г. на БРС **в частта**, с която дружеството е осъдено по предявения срещу него обратен иск да заплати на Община Бургас, след като същата изпълни постановеното срещу нея осъдително решение по първоначалните иски, сумата от **4000 лева** главница, представляваща обезщетение за понесени от първоначалния ищец неимуществени вреди – болки, страдания, притеснения и неудобства в следствие на счупване на талуса на крака, причинено на 14.08.2019г. от попадане в необезопасена дупка на улица в гр.Бургас, стопанисвана от общината, сумата от **731,06 лева** - обезщетение за понесени имуществени вреди, изразяващи се в заплащане на диагностиката и лечението на първоначалния ищец в резултат на посочения инцидент, ведно със законната лихва върху двете посочени суми, считано от деня на увреждането – 14.08.2019г. до окончателното изплащане, както и сумата от **631,99 лева** разноски за водене на делото. Решението се обжалва в посочените части като неправилно, необосновано и незаконосъобразно, като се доразвива тезата, че не са разгледани от БРС всички изложени от ответника и третото лице помагач възражения по така предявената претенция, като последната се намира недоказана както по основание, така и по размер. Изложени са и съображения по преценката на този жалбоподател досежно извършения в обжалваното решение анализ на събраните доказателства, в частност се счита неправилно кредитирането на част от тях при несъобразяване разпоредбата на чл.172 ГПК. Твърди се, че ремонтът на процесната дупка не е бил възлаган по договор № 93-ОП18-96/58/28.05.2016г. на третото лице от ответника, не е извършван от третото

лице, а от ответника, като в случая не е налице договорно неизпълнение от страна на третото лице. Твърди, че макар дейностите по ремонт на пътните платна и тротоарните настилки да са включени в договора, същите не са били предмет на задължение на третото лице, тъй като са били изключени от предмета на договора и възложени от Общината на друго лице.

В законния срок е постъпил писмен отговор от ищеца М.М. против въззивната жалба на третото лице "Щрабаг" ЕАД, с който последната се намира недопустима поради просрочие, алтернативно – за неоснователна и се моли последната да бъде оставена без уважение като такава. Не сочи доказателства.

По отношение възраженията за просрочие на подадената насрещна въззивна жалба следва да се посочи, че съгласно чл.263, ал.2 ГПК в срока за отговор на въззивната жалба може да се предяви насрещна въззивна жалба. Видно от приложено съобщение въззивна жалба с вх.№ 265193/2020г. по описа на БРС е връчена на М.М., чрез пълномощника му адв. Н.Арнаудова от БАК на 20.10.2020г./вж.л.15 по в.гр.д. № 474/21г. на БОС/, следователно двуседмичният срок изтича на 03.11.2020г., а отговора и насрещната въззивна жалба са депозираны в съда на 02.11.2020г. с вх. № 269887 по описа на БРС, следователно е спазен срока по чл.263, ал.1 вр.ал.2 ГПК.

По отношение възражението за просрочие на подадената от третото лице "Щрабаг" ЕАД въззивна жалба. Видно от приложено съобщение л.249 по гр.д. №7559/19г. на БРС/ препис от решение № 260178 от 04.09.2020г. е връчен на "Щрабаг" ЕАД на 28.09.2020г., следователно двуседмичният срок за обжалването му изтича на 12.10.2020г. Въззивната жалба е постъпила в РС-Бургас на 13.10.2020г. с вх. № 266931 по входящ регистър на съда, като е постъпила чрез куриер и видно от приложена на л.83 от в.гр.д. № 474/21г. на БОС е била приета от куриера на 12.10.2021г., следователно в законния срок съобразно разпоредбата на чл.62, ал.2 от ГПК.

Предвид изложеното жалбите са подадени в срока по чл.259 и чл.263 ГПК от легитимирани лица и са допустими.

Пред Районен съд - Бургас е предявена претенция с правно основание чл.49 във вр. с чл.45 и чл.79 от ЗЗД.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено следното:

Установено е по делото, че на 14.08.2019г. около 23.00 часа на ул."Сан Стефано", докато ищецът М.М. е правил опит да се качи в паркираната на улицата кола на своя приятелка /св.К./ кракът му е хлътнал в дупка на улицата, вследствие на което е получил счупване на талуса в дясно-дясна глезенна става. От показанията на св.К.-пряк очевидец се установява, че при слизането си от колата тя видяла, че кракът на ищеца бил хлътнал в една дълбока дупка, покрита с листа, която не се виждала, понеже било тъмно, тъй като местото било без осветление. Дупката се намирала на пътя, до тротоара и когато ищецът слязъл от тротоара, кракът му пропаднал в нея, при което извикал и паднал на земята. Кракът веднага се подул на глезена колкото тенис топка, а от болките ищецът охкал и плачел. В спешното отделение било установено, че кракът е счупен и му сложили ботуш. За травмата, получена от ищеца са представени множество медицински документи по делото – лист за преглед, болничен лист, документи от мед.изследвания, вкл. образни, амбулаторен лист, съдебно-медицинско удостоверение.

От заключението по назначената по делото медицинска експертиза се установява, че пряка последица от попадането на крака в дупката е счупването на талуса – страничния процесус с дисторзия на преден талокрурален лигамент. Експертизата е установила и механизма по който е получена увредата, а именно че такъв вид травма се получава по механизма натиск върху стъпалото/т.нар.шофьорски фрактури/, като в случая травмата е получена при попадане на стъпалото в дупка и натиск върху стъпалото от собствената тежест на тялото. При представяне и защита на експертизата в съдебно заседание вещото лице е посочило, че увреждането не може да се получи от тренировка по фитнес, тъй като са необходими специфични условия, т.е. трябва кракът да попадне в дупка, за да се стигне до такава травма, както е в случая. Експертизата е посочила, че обичайния срок за възстановяване при подобна травма е два месеца при обичаен ход на оздравителния процес.

Първоинстанционният съд при разглеждане на делото е изяснил същото всестранно от фактическа страна, събрал е нужните доказателства, разпитал е свидетели, допуснал е съдебно-медицинска експертиза и е достигнал до изводи, които се споделят от настоящата съдебна инстанция, която на основание чл.272 от ГПК препраща към мотивите на районния съд.

Съгласно чл.45 ал.1 от ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите които виновно е причинил другиму като съобразно изискванията на чл.49 от ЗЗД следва да се установи наличието на вреда, противоправно поведение на деликвента, както и причинно-следствена връзка между деянието и противоправния резултат.

По делото е безспорно установено, че Община Бургас съгласно чл.3 от ЗДП и чл.50 от ЗЗД отговаря за поддръжката на пътищата на територията на общината, чийто собственик е тя. Улицата на която е станало произшествието е общинска собственост. В този смисъл следва да се вземат предвид нормите на чл.2 ал.2 т.2 от ЗОС във вр. с §7 ал.1 т.4 от ПЗР на ЗМСМА като следва да се счита, че общината е тази върху която пада задължението за поддръжка и управляването на имотите, включително и по смисъла на чл.19 от ЗП и чл.11 ал.1 от ЗОС. Съгласно § 7, т.4 от ПЗР на ЗМСМА собственост на общините са общинските пътища, улиците, булевардите, площадите, обществените паркинги в селищата и зелените площи за обществено ползване, а съгласно чл.31 от Закона за пътищата изграждането, ремонтът и поддържането на общинският е пътища се осъществяват от общините. Общината като собственик на улицата е била длъжна да я стопанисва правилно, да я поддържа и ремонтира, за да може улицата да е в добро състояние. При тези съображения се споделя извода в обжалваното решение, че са предпоставките за ангажиране на гаранционно-обезпечителната отговорност на общината на основание чл.49 ЗЗД, тъй като не е поддържала улицата в добро състояние и не е обезопасила процесната дупка на пътя.

Напълно се споделят изводите на БРС, че в случая е неоснователно възражението за съпричиняване. Така видно от събраните доказателства улицата в процесния участък е имало дупка, голяма и сравнително дълбока, която не е била обезопасена от служителите на общината. Дупката е била ситуирана на пътното платно и създавала опасност за движението както на автомобилите, така и на пешеходците. Инцидентът е станал в 23,00ч., т.е в тъмната част от денонощието, на неосветено място, като дупката е била запълнена с листа, а пострадалият е стъпил/пропаднал в нея при слизване от тротоара на пътното платно. Следователно при проява на обичайно внимание при придвижването си пешеходецът правилно не би могъл да се предпази от невидима за него опасност-покрита с листа дупка на пътя.

При тези данни настоящата инстанция намира подадената от Община Бургас

жалба и изразените в нея твърдения неправилно определяне размера на обезщетенията-в частност това за неимуществени вреди се счита че е завишено за неоснователни. Неоснователна се намира и подадената въззивна жалба от М.М., с която се счита, че присъденото му обезщетение е несправедливо занижено, като съдът не е взел предвид периода на възстановяване, че все още има болки в крака при лошо време, които не са напълно отшумели, преживения шок, ужас, стрес, поради което се иска присъждане на пълния претендиран размер.

С оглед естеството на увредата, срока на обичайния оздравителен процес, интензитета на претърпените болки и страдания и настоящия състав приема, че е правилно определен размера на присъденото обезщетение от 4000лв. за неимуществени вреди, като за горницата до претендираните 10 000лв. претенцията е правилно отхвърлена като прекомерна и недоказана. Като напълно доказано с оглед представените писмени доказателства за извършени разходи по лечението – за закупуване на лекарства, манипулации и помощни средства на обща стойност от 731,06лв., още повече, че медицинската експертиза е установила, че всички те са били необходими за правилното диагностициране и лечение на травмата. Претърпените имуществени и неимуществени вреди с оглед изложеното се явяват пряка и непосредствена последица от претърпения инцидент описан по-горе поради което следва да бъдат репарирани в посочените размери, до които имуществените вреди се явяват доказани, а неимуществените вреди съответно са справедливо определени от БРС.

По подадената въззивна жалба от „Щрабаг“ ЕАД, съдът намира същата за неоснователна. Вторият жалбоподател се оплаква от това, че по сключения договор за поддръжка с общината последната е следвало с възлагателно писмо да определи срок за изпълнение на конкретен вид строителство, да осигури в срока на строителството безопасността на движението и създаде възможности за упражняване дейността на дружеството.

Видно от събраните по делото доказателства Община Бургас е подписала на 28.05.2019г. договор с фирма – изпълнител - „Щрабаг“ ЕАД, на когото е възложила извършване на дейности по строителство, ремонт и поддържане на улиците, като в договора подробно са описани съответните квартали, включително и този, в който се намира ул.“Сан Стефано“. Действително по делото не е представено възлагателно писмо изходящо от Община Бургас до дружеството изпълнител. Видно от представения договор, съгласно чл.31 „изпълнителят е длъжен до всеки първи понеделник на месеца /или последващ работен ден/ да представя доклад за необходимите ремонтни дейности по настоящия договор. Обходът на района да се извършва в присъствието на инвеститорски контрол към сектор „Капитално строителство“ към възложителя“. От тази разпоредба на сключения между страните договор може да се изведе извод, че „Щрабаг“ ЕАД и без възлагателно писмо е длъжен да извършва оглед и обход на улиците, чийто ремонт и поддръжка са му възложени. Правилно е прието, че изпълнителят трябва да отговаря на основание чл.47 от договора пред възложителя за претърпените от последния щети, в случая изразяващи се в заплащане на обезщетения на ищеца. В този смисъл съдът намира направените оплаквания за неоснователни. Предвид изхода по делото и неоснователността на подадените жалби, то разноските остават за страните както са сторени.

По изложените съображения, Окръжен съд - Бургас

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260178/04.09.2020г. по гр.д. № 7559/2019г. по описа на Районен съд - Бургас.

Решението подлежи на обжалване в едномесечен срок от съобщаването му на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____